

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Διήγηση:

Αναστάτωση στην Ιερουσαλήμ!

Εντύπωση προκαλεί και ο ερχομός και ο λόγος του ερχομού τριών ξένων επισκεπτών.

Η όλη τους παρουσία έδειχνε πως ήταν επίσημοι και μορφωμένοι άρχοντες από μακρινές χώρες. Το βασιλικό τους παρουσιαστικό, η πολυτέλεια της φορεσιάς τους, οι στολισμένες καμήλες τους, η γλώσσα και η προφορά τους! Άλλωστε, και ο τίτλος «Μάγοι» αυτό ακριβώς δηλώνει. Επιστήμονες, μελετητές των άστρων, σοφοί δάσκαλοι και σύμβουλοι, γιατροί, άρχοντες και ιερείς στην ειδωλολατρική τους χώρα.

Μα πιο πολύ, είπαμε, εντυπωσίασε ο λόγος που τους έκανε να αποφασίσουν ένα τέτοιο περιπετειώδες ταξίδι. Ήταν απλό και εύκολο; Μήνες και μήνες — ίσως και πάνω από χρόνο — θα πεζοπορούσαν στα άγνωστα και δύσβατα! Θα περνούσαν βουνά, λαγκάδια, δάση, ποτάμια! Θα αψηφούσαν βροχές, χιόνια, λιοπύρια! Θα κινδύνευαν από βάρβαρους ανθρώπους και άγρια ζώα!... Τόσος κόπος και τόσοι κίνδυνοι!... Και όμως το αποφάσισαν! Γιατί είδαν, λέει, να ανατέλλει το Αστέρι που μνηούσε τη γέννηση του Βασιλιά - Λυτρωτή! Και ήρθαν να τον προσκυνήσουν οι σοφοί αυτοί! Με οδηγό τους, μόνο ενός άστρου το φως!

Πραγματικά, εντυπωσιάζει η απόφασή τους! Πού να ήξεραν ότι άνοιγαν δρόμο στα βήματα του νου, της καρδιάς, της ζωής του ανθρώπου προς τον ζωοδότη Κύριο!

Και να ήταν μόνο, παιδιά, η δύσκολη πορεία; Άλλη περιπέτεια τους περίμενε στα Ιεροσόλυμα...

Ταράχτηκε ο Ηρώδης, όταν του είπαν πως γεννήθηκε νέος Βασιλιάς! Καταλάβατε γιατί;

Φοβήθηκε μήπως του πάρει τον θρόνο· από τον ίδιο ή από τα παιδιά του!... Μα ταράχτηκε, λέει, και ολόκληρη η Ιερουσαλήμ! Γιατί;

Φοβήθηκαν τη σκληράδα του Ηρώδη! Αν πάνω στη στενοχώρια του ξεσπούσε σε αυτούς; (Μήπως άλλωστε έτσι δεν έγινε; Δεν διέταξε σέ λίγο τη σφαγή των νηπίων;).

Σαν πονηρή αλεπού τους φέρθηκε. Πρώτα συμβουλευτήκε τους Αρχιερείς κι έμαθε ότι στη Βηθλεέμ θα γεννηθεί άρχοντας που θα ποιμάνει τον Ισραήλ (Μιχ. ε' 2). Κι αμέσως κάλεσε τους Μάγους και με δόλο τους είπε:

—Φαίνεστε τόσο κουρασμένοι, καλοί μου άρχοντες! Είναι καιρός που είδατε το αστέρι του νεογέννητου Βασιλιά και πήρατε το δρόμο να τον βρείτε;... Στη Βηθλεέμ, λένε τα βιβλία μας πως θα γεννηθεί! Όμως, πολύ σας παρακαλώ, όταν πάτε και βρείτε το Βασιλόπουλο, ελάτε να πείτε και σε μένα που βρίσκεται ακριβώς. Θέλω κι εγώ να πάω να το προσκυνήσω!...

Με ευχαρίστηση άκουσαν τον Ηρώδη οι ανυποψίαστοι Μάγοι. Και βγαίνοντας από το παλάτι, άλλη χαρά! Να πάλι ολόλαμπρο το αστέρι, έτοιμο να τους οδηγήσει στη Βηθλεέμ! Με σιγουριά και την καρδιά γεμάτη από λαχτάρα, προχώρησαν μαζί του.

Έφτασαν στη μικρή πόλη του Δαβίδ. Μα!... παλάτι δε βλέπουν! Το άστρο σταματά! Μα δεν σταματά πάνω από ανάκτορο! Χαμηλώνει, χαμηλώνει πάνω από ένα σπιτάκι φτωχικό! Εκεί σταματάει! Είναι δυνατόν! Ένας τέτοιος Βασιλιάς, που ο Ουρανός μήνυσε τον ερχομό του, να γεννηθεί τόσο ταπεινά! Όμως εδώ σταμάτησε και χαμήλωσε το άστρο! Θαρρείς και το προσκύνησε το ταπεινό σπιτάκι, το αστέρι τ' ουρανού!... Δειλά – δειλά, πλησίασαν και μπήκαν!

Ω, ναι! Δεν έχουν κάνει λάθος! Εδώ είναι! Αυτό πρέπει να είναι το Βασιλόπουλο! Τέτοια λάμψη στο θείο προσωπάκι! Τέτοιο ουράνιο φως! Φως, που ξεχύνεται ολόγυρά Του με θεϊκό θάμπος! Τους πλημμυρίζει τα μάτια! Την καρδιά! Χύνει γαλήνη κι αγαλλίαση ως τα τρίςβαθα τους!...

Κι η Κόρη που το παραστέκει; Μέσα στην απλή εσθία της φαντάζει με ουράνιο κάλλος· ομορφιά που χύνεται, θαρρείς, στην όψη και στα μάτια της από την ψυχή της! Χάρη κι ακτινοβόλημα από το φως του Βρέφους!

Πιο εκεί, ένας σεβάσμιος γέροντας. Με τι δέος παρακολουθεί η σεμνή μορφή του την αγία Μητέρα και το θείο Παιδί της!...

Αυθόρμητα οι Μάγοι πέφτουν στα γόνατα. Με σεβασμό βαθύ ακουμπούν το μέτωπο ως κάτω, μπροστά στο θείο Βρέφος! Το προσκυνούν! Ώρα σκυμμένοι Το προσκυνούν! Πώς να χτυπούσε τάχα η καρδιά τους! Είχαν βρει Εκείνον που ζητούσαν! Εκείνον που περπάτησαν — πόσο αλήθεια περπάτησαν και με πόσους κόπους — για να Τον βρουν!... Τι να Του είπαν τάχα γονατισμένοι σε αυτή την πρώτη τους, μπρος Του προσευχή!...

Δεν ξέρουμε. Ξέρουμε όμως μια άλλη έκφραση της βαθιάς πίστης κι αγάπης τους σε Κείνον! Ποια; Τα δώρα τους! Ποια ήταν τα δώρα τους;

«Καί ανοίξαντες τούς θησαυρούς αυτών προσήνεγκαν αυτῷ δώρα, χρυσόν καί λίβανον καί σμύρναν» (Ματθ. β' 11). Τι δώρα πανάκριβα και πολυτελή θα ήταν, για να τα ονομάζει ο ιερός Ευαγγελιστής «θησαυρούς»! Ήταν πραγματικά, από τα ακριβότερα της εποχής εκείνης. Κόστιζαν πολύ. Όμως το πιο σημαντικό είναι άλλο. Ότι τα δώρα αυτά είχαν σημασία συμβολική· και νόημα βαθύ (καθώς οι ιεροί Ερμηνευτές των Ευαγγελίων μας λένε). Μήπως έχετε ακούσει;

Με το χρυσό, Τον προσκυνούσαν ως Βασιλιά του Ουρανού και της γης! Με το λιβάνι, ως Θεό και Λατρευτό τους! Και η σμύρνα, πολύτιμο άρωμα από τη ρετσίνη θάμνου της Αραβίας (σμύρνα ή μύρον), δήλωνε ότι θα δεχόταν ως άνθρωπος προσωρινά τον θάνατο, αν και ήταν ο Αθάνατος Θεός!

Γέμισε φως η καρδιά των Μάγων! Αγαλλίαση ουράνια! Η επί γης ειρήνη και χαρά τους είχαν πλημμυρίσει!

Έπρεπε όμως να γυρίσουν στις μακρινές πατρίδες τους. Να φέρουνε το μήνυμα της πρώτης χαράς του κόσμου και στον δικό τους λαό. Να περάσουν και από τον Ηρώδη! Αύριο κίολας, πρωί-πρωί!...

Μα! Τι ήταν αυτό απόψε! Όνειρο ήταν;... Άγγελος Κυρίου τους μίλησε! «Μή ανακάμψαι πρὸς Ηρώδη!... Δι άλλης οδοῦ» να γυρίσουν στη χώρα τους!

Και δεν ξαναγύρισαν στον μοχθηρό βασιλιά. Πήραν γρήγορα τον δρόμο του γυρισμού γεμάτοι από το νεογέννητο Φως!... Το Φως, που ήρθε να διαλύσει τα σκοτάδια από καρδιές και λαούς! Έγιναν οι πρώτοι ευαγγελιστές και ιεραπόστολοι του ειδωλολατρικού κόσμου!

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Ας επικεντρώσουμε λοιπόν την προσοχή μας, σαν καλοί μελετητές της Αγίας Γραφής, σε ορισμένα σημεία της ιδιότυπης αυτής ιστορίας.

1. Τι θα είχατε να πείτε για την απόφαση των Μάγων, του Γάσπαρ, του Βαλτάσαρ και του Μελχιώρ;

Απόφαση δυνατή! Με ισχυρά κίνητρα και της καρδιάς και του νου τους! Χαρακτήρες αποφασιστικοί, δυνατοί, θαρραλέοι, γενναίοι!

2. Τι έκαναν μόλις είδαν το αστέρι;

Σκίρτησαν μέσα στη νύχτα! Κατάλαβαν ότι ένας ουράνιος ταχυδρόμος τους φέρνει το πιο χαρούμενο μήνυμα! Και πια, τίποτα δεν τους συγκρατεί! Ούτε επιστημονικές έρευνες, ούτε οικογενειακές έγνοιες, ούτε οι χίλιες δυο άλλες απασχολήσεις τους, αφού ήταν τόσο επίσημα πρόσωπα! Ξέρουν να ξεχωρίζουν τι έχει μεγαλύτερη αξία στη ζωή. Και η καρδιά τους βιάζεται να συναντήσει και να προσκυνήσει τον βασιλιά-Λυτρωτή!

3. Όσο για το ταξίδι; Μήπως δεν ήξεραν τις δυσκολίες και τους κινδύνους του;

Ναι! Γνωρίζουν τους κινδύνους! Όμως τα αψηφούν όλα! Και το αποφασίζουν! Τι κι αν κοπιήσουν, κινδυνεύσουν, πεινάσουν, διψήσουν, χαθούν, αν θανατωθούν ακόμα! Εκείνοι θα πάνε! Θα πάνε να συναντήσουν «την προσδοκία και την ελπίδα και την προσμονή των Εθνών»! Αυτόν που δηλώνει το άστρο!

4. Εντύπωση αλήθεια μάς έκαναν τα δώρα των Μάγων! Τι πρόσφεραν στον Βασιλιά Χριστό;

Ό,τι πιο ευγενικό, ταιριαστό και πολύτιμο διάλεξαν! Τι έδειχνε αυτό; Με πόση λαχτάρα Τον περίμεναν! Την πίστη τους ότι Αυτός είναι ο Βασιλιάς του κόσμου και Λυτρωτής! Την ευλάβεια και την αγάπη τους!

Πολλά και ωραία συζητήσαμε πάνω στη θαυμαστή ιστορία των Μάγων. Η μελέτη της Αγίας Γραφής έχυσε φως στην καρδιά μας. Ελάτε τώρα να κάνουμε την αυτοκριτική μας.

Το αστέρι, οι Μάγοι, η πρωτότυπη πορεία και τα δώρα τους, έδειξαν το δρόμο και τον τρόπο σε δισεκατομμύρια ανθρώπους μέχρι σήμερα να βρουν τον Χριστό. Να γίνουν Μάγοι προσκυνητές, με δώρο την καρδιά τους. Να γίνουν άστρα οδηγητικά με το φως του Χριστού!

5. Οι Μάγοι είδαμε ξεπέρασαν μεγάλες δυσκολίες και εμπόδια! Εμείς; Βρίσκουμε εμπόδια; Ποια;

Ο κόπος. Προτιμούμε την ευκολία και την άνεση (ύπνο, ξεκούραση, βόλτα...). και γινόμαστε απρόθυμοι σε μια δουλειά, ή την προσευχή, τον εκκλησιασμό, τη μελέτη μας.

Υπολογίζουμε τι θα μας πουν οι άλλοι. Κάνουμε κάτι — κι ας το βλέπουμε πως δεν είναι σωστό — μόνο και μόνο γιατί το κάνουν κάποια άλλα παιδιά. Φοράμε ό,τι φοράνε. Τραγουδάμε ό,τι τραγουδάνε. Διαβάζουμε, βλέπουμε, ακούμε, συζητάμε, πηγαίνουμε όπου πάνε. Σαν τα ξερόφυλλα που τα σέρνει ο άνεμος· και τα μαζεύει άχρηστο σωρό στις γωνιές των δρόμων!

6. Τι έγινε όμως με τους Μάγους;

Ξεχώρισαν. Δεν τους παρέσυραν οι άλλοι. Και μόνοι τους ξεκίνησαν για τον Χριστό! Ξεχώρισαν, γι' αυτό και η ιστορία τους με ξεχωριστή τιμή γράφτηκε στο Αιώνιο Βιβλίο! Πρόσφεραν τους κόπους και την καρδιά και τα ακριβά δώρα τους στον Χριστό και πλούτισαν από τα ατίμητα θεϊκά δώρα της Χάρης του Λυτρωτή!

7. Κι εμείς; Πώς θα δείξουμε στον Χριστό μας ότι Τον αγαπούμε; Τι θα κάνουμε τα φεινά Χριστούγεννα;

Θα προσφέρουμε στον Χριστό τα ωραιότερά μας δώρα! Ποια δώρα λέτε πως θα Τον ευχαριστήσουν;

- Οι πράξεις της αγάπης μας.
- Μια όμορφη μικρή θυσία για χάρη Του.
- Η συγγνώμη σέ κείνον που μας έχει φταίξει.
- Η ειλικρινής εξομολόγηση.
- Η θερμή λατρεία της προσευχής μας. Να Τον δοξολογήσουμε για την αγάπη Του να γεννηθεί φτωχότατο νήπιο για εμάς ο Θεός μας! Να Του ζητήσουμε να κατοικεί για πάντα στην καρδιά μας!

Σύνθημα: Προσφέρω δώρο την καρδιά μου στον Χριστό!